

Vrije vogels

*Belevissen van een
beginnende vogelaar*

Het is voorjaar, en dat zullen we horen ook. Ik trek de deur achter me dicht en zet mijn oren open.

Op de stoep geniet ik van een Koolmees, zingend op een tak. Sinds ik mijn geluidenknop heb omgezet, wil ik elke vogel die ik hoor herkennen. Oók als ik naar mijn fiets loop. Bovenin een boom tinkelt het belletje van de Pimpelmees. En klinkt daar het hoge riedeltje van de Boomkruiper?

Een compleet nieuw geluid zet me op scherp. Dalende tonen vermengen zich met enthousiaste kreetjes. Wat kan dit zijn? Oja, de vogelkooi met importzangertjes van de nieuwe buurman. Ze hangen op driehoog naast de balkondeur. Waarschijnlijk was het geluid binnen niet te harden. Ik leer maar langzaam, het is de derde keer deze week dat het kwetterende kooitje me te pakken heeft. Vogels in gevangenschap, ik vind het maar niks. Datzelfde denk ik als ik later die week met mijn gezin in Artis beland. Lang geleden dat ik daar was. De vlindertuin vind ik het mooist, daar voel je nog iets van vrijheid. Weten die vlinders veel dat hun jungle heel klein is? De twee Grote Zaagbekken die ik in de kas ernaast tref, stemmen me triest. Wat doen die hier? Wat doe ik hier?

Dat gevoel bekruipt me nog meer bij de Pelikanen. Grote beesten die elkaar proberen te imponeren door hun machtige vleugels te spreiden. Correctie: vleugel. Om vluchten te voorkomen is iedere Pelikaan een halve

vleugel afgenomen. Ik slik even en kijk verder. De half slapende paal- en boomzittende Kwakken maken me toch weer vrolijk. Die zitten hier uit vrije wil. En het is een buitenkans ze van zo dichtbij te zien.

We lopen door naar de Vale Gieren, die worden vandaag gevoerd. In de hoge kooi zit een groot aantal van deze imposante aaseters. Het karkas arriveert en de gieren strijden om het lekkerste stukje. Een moedige Ekster waagt zich ertussen en pikt een zeentje mee.

In het wild gaat het niet zo dendereend met de Vale Gier. In Zuid-Europa slingeren door aangepaste regelgeving steeds minder kadavers rond. En eind vorige eeuw werden veel vogels slachtoffer van vergiftigde karkassen, door boeren neergelegd om roofdieren te bestrijden. De gierenverzorger vertelt dat Artis sinds 2018 meedoet met een fokprogramma. Geschikte in Artis geboren kuikens verkassen op een gegeven moment naar Sardinië. Na een inburgeringstraject mogen ze de lokale populatie versterken. GPS-gegevens en onderzoek laten zien dat de inmiddels zeven Artisgieren zich in het wild uitstekend staande houden. Eén heeft er zelfs al gebroed.

Maar het allervrolijkst word ik toch van een onopvallend Artisbordje naast het kleine-zoogdierenhuis. Bij een groepje bomen en wat struiken vertelt het me welke soorten hier zitten. Koolmees en Pimpelmees. Er valt geen tralie te bekennen.

Groenling